

מתוך „במערכה“, ד. בן-גוריון, כרך ה'

העם היהודי ידחה ללא פשרה וללא סייג כל מדיניות המכוונת לחסל את קיומנו הלאומי, לפורנו עוד יותר בגולה ולעשוק מאת עמנו את תקוותו וזכותו למולדת ולעצמאות. מדיניות מתכחשת, עקרה וריאקציונית זו לא תביא לידי יציבות ושלוש לא בארץ הזאת, לא במזרח התיכון ולא בעולם. העם היהודי לא ישלים עם קיפוח תקוותו האחרונה. אנו מאמינים, למרות נסיוננו המר, שלא ישלים עם כך גם מצפון העם האנגלי והפועל האנגלי והמצפון האנושי בכל ארץ שהיא. וגם אם מדיניות זו תלווה טאנקים ומכוונות יריה ואניות משחית, לא נשלים אתה ולא ניכנע לה.

על שלושה אנו מוכנים ליהרג עוד ששת המיליונים של מתנינו באירופה מוטלים לפנינו, וכבר ניגר דמנו מחדש כאן על אדמת המולדת, בכפר היהודי, בעיר היהודית, בתל-אביב, בשרון, בשומרון, דם ילדינו, נערינו, פועלינו, אכרינו הנשפך בידי עושי דברו של באוין וחבריו. ואל נשלה את עצמנו. מה שקרה אתמול ושלשום בעמק השרון*, זה אולי רק התחלה למשטר של טירור ודמים שאנשי ההצהרה והמדיניות החדשה מכינים לנו בארץ. כוחות הים והיבשה והאוויר של האימפריה הבריטית מגויסים ע"י באוין נגד חלוצי ישראל, אלה המתעקשים להאמין בחזון הדורות של עמם, מוכנים למסור את נפשם על בנין מולדתם, ובעמדם מול כוחות מזוינים, אין להם אלא צדקת מפעלם וטוהר שאיפותיהם.

על קברות חללינו בתל-אביב ובעמק השרון, על קברות אחינו ואחיותינו היקרים, אני רוצה להגיד דברים מועטים לבאוין ולחבריו. אינני אנגלי, ואינני יודע אם העם האנגלי והפועל האנגלי מילאו את ידי באוין לנהוג כלפי עם ישראל, כאשר הוא נוהג בו ואם הצהרתו ממלאה בנאמנות ובאמת את השליחות שהעם האנגלי ומפלגת העבודה הבריטית הטילו על ממשלת הפועלים. הוא עומד לכוף עלינו את המדיניות החדשה בכל הכוח המזוין הכביר העומד לרשותו. בסעיף 18 מזהיר אותנו בעל ההצהרה שישתמשו נגדנו בכוח באופן הנמרץ ביותר — אם נמרה את פיו. ואזהרה זו ודאי תקוים. עושי דברו בארץ כבר הפילו את התללים הראשונים ועוד ידם נטויה.

אין אנו, יהודי ארץ-ישראל, רוצים ליהרג, — אנו רוצים לחיות. אנו מאמינים, בניגוד לתורתו של היטלר ותלמידיו בארצות השונות, שגם לנו היהודים, כמו לאנגלים ולאחרים, יש זכות לחיות כיחידים וכעם, אולם גם לנו כמו לאנגלים יש משהו שהוא יקר לנו גם מהחיים. ואני רוצה להגיד לבאוין ולחבריו שאנו מוכנים ליהרג ולא נוותר על שלושה דברים:

על חירות העליה היהודית.
על זכותנו לבנות שממות מולדתנו.
על עצמאותו המדינית של עמנו בארצו.

* חיל כבד שם מצור על שפיים ורשפון ועל גבעת-חיים וכפר חגלה. שמונת חברים משובים שונים, נפלו חלל. — המע'.



